

De Geer ging nog verder: hij isoleerde zich tevens van de volksvertegenwoordiging.

De Tweede Kamer was, zoals wij aan het slot van ons vorig deel weergaven, donderdagmiddag 9 mei in vergadering bijeen geweest ter bespreking van een door de minister van justitie, prof. Gerbrandy, aanhangig gemaakte aanvulling van het Wetboek van Strafrecht. De vergadering was verdaagd tot 10 mei, des middags om één uur. 's Morgens was het de Kamervoorzitter, mr. J. R. H. van Schaik, duidelijk dat slechts een deel der leden, vermoedelijk minder dan de voorgeschreven helft, de zitting zou kunnen bijwonen. Het kwam hem evenwel voor, dat op dat historische uur de stem van het parlement niet gemist mocht worden. De Tweede Kamer vertegenwoordigde het gehele volk, de Tweede Kamer zou bij monde van haar voorzitter spreken en het leek van Schaik gepast, dat de regering daarbij in de persoon van enige ministers, op zijn minst van de minister-president, aanwezig zou zijn. Aan het eind van de ochtend belde hij dus de Geer op en zei hem, aldus de bij het gesprek aanwezige Kamergriffier: 'De zitting van de Kamer vanmiddag zal doorgang vinden; ik deel het je mee, want ik neem aan dat de regering er tegenwoordig zal willen zijn.' 'Nu heb ik', zo ging de griffier verder,

'uiteraard niet precies kunnen horen wat de heer de Geer telefonisch heeft geantwoord, maar de heer van Schaik heeft mij direct er na gezegd: 'Hij denkt er niet over, hij heeft er geen zin in, want (heeft hij gezegd) 'Ik heb op het ogenblik wel wat anders te doen en bovendien begrijp ik niet, waarom de Kamer moet bijeenkomen; die heeft op het ogenblik niets te doen; dat is afgelopen op het moment; wij zijn niet in een toestand dat de Kamer behoeft bijeen te komen en het heeft ook niets geen nut.' De heer van Schaik achtte de zaak met dit antwoord afgedaan. Ik ben misschien iets feller geweest en heb gezegd: 'President, het kan toch niet, dat de regering zich dit tegenover de Kamer veroorlooft in deze tijd; dat lijkt mij volkomen onjuist.' Nadat wij er enige tijd over hadden gepraat, heeft de president de heer de Geer opnieuw opgebeld en toen was het antwoord van de heer de Geer, naar de heer van Schaik mij direct heeft meegedeeld, niet zo positief meer; het luidde: 'Ik zal nog wel eens zien.'

Wij waren beiden er van overtuigd dat hij niet zou komen'¹ -

en inderdaad, noch de minister-president, noch de leden van zijn kabinet waren aanwezig toen van Schaik om één uur in de zittingzaal van de Tweede

¹ Getuige L. A. Kesper, *Enq.*, dl. II c, p. 639. Van Schaiks standpunt werd door het seniorenconvent gedeeld. Het overleg met het convent heeft vermoedelijk tussen het eerste en het tweede telefoongesprek met de Geer plaats gevonden (brief, 14 mei 1969, van W. Drees).